

18. Jul. 1841

FACTS

Date:

18. Jul. 1841

Page number:

Dagbog D, side 85-86

TRANSCRIPTION

18de Søndag.

Som man vel kan tænke sig vare vi alt tidlig om Morgenens paa Beenene og gjorde os saa snart som muligt færdige til at forlade dette slette Herberge, hvor vi vel havde Aarsag til at være misfornøiede. Veiret var ligesaa slet som igaar, regne gjorde det uophørligt, og Egnen var styg; først naar man nærmer sig Harburg finder man nogen Variation i Terrainet. Vi ankom til Harbourg Kl 10½ og maatte da der i Hotellet vente et Par Tiimers Tiid da først Dampskibet afgik Kl 1. Dog denne Venten var just ikke ubehagelig da vi vare i et godt Huus hvor alle Folk vare venlige; Rose indhøstede her som overalt Berømt for det smukke Barn, Konen og Børnene i Huuset vare ganske indtagne af Athalia, ja saagar vildfremmede Folk kom for at yttre deres Glæde over det venlige Væsen. Paa Toldboden i Harbourg fik jeg tilbagebetalt mine 16 Groschen, som jeg paa Grændsen havde deponeret for de skaarne Træsager, og saaledes ere vi hidindtil i Udlandet gaaet godt igjennem med vore Sager ved alle Toldsteder, maatte dette nu ogsaa være Tilfælde ved den danske Grændse kunne vi isaahenseende priise os lykkelige. Da Tiiden var lode vi vor Kusk fra Bremen igjen spænde for, og kjørte vi da til Dampskibet der igod Behold •86• bragte os over Elben til Hamburg, hvor vi kjørte til Hotellet zum grosen wilden Mann, hvor vi paa min første Reise havde logeret¹ og da funden mig tilfreds. Jeg haaber nu ogsaa at spare noget derved; thi ellers ville vi unægtelig være bedre logerede i König von Preusen hvor vi sist logerede men da fant Alt saa urimelig dyrt. Veiret havde dog været nogenlunde imedens vi vare paa Dampbaaden og indtil vi kom i Hotelet; men neppe vare vi komne i Huuse før et skrækkeligt Uveir udbrød og vi maatte priise os lykkelige ved ikke at være paa Landeveien. Jeg var for træt til endnu idag at begynde paa at tænke paa hvad jeg her havde at tage vare. Eftermiddagen gik derfor hen i Lediggang.

¹ I dagene 21. maj. til 24. maj. 1834.

July 1843.

for af latter Eidsamaling fand ordnelligt til Hvidby
og Eidsdal munder med alle Gæster at alle sunde sig
lyden Aften, og vi de gode Land tilmede brydte den
dødsbånd af vort hals fængsels Plotta Hær. Med alle
blod fildrøbet og fildt, Døds Søn at alle brydte. For
stod at vi Løst ind i alle dødsfærdige Næstfærdige
suoni vi, sunden Land nok: Hvidland. At maatte som
i mere Elodre: at alle Nørdal, og 2 Nørdal, Døds
Døds man bød os mere alle for mædige til
at man Sønne fane Lige til at gæde i Døds. For
vi alle under Nørdal og Nørdal, og vi alle
Nørdal og vi alle Nørdal, for alle Nørdal
allid og an Maade og god, og vi alle Nørdal
Tjod fortjente mal. For alle Nørdal for
at fildt fane, og for alle fane vi brydte Eids.

[illegible]

